
Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Palestra 16/7-8(175-176), 116-117

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na tymże posiedzeniu postanowiono rozszerzyć pomoc sanatoryjną dla adwokatów przez wydzielenie z CFSAA kwoty 140.000 zł na pokrycie kosztów związanych z leczeniem uzdrowskowym w ramach urlopów wypoczynkowych (poza skierowaniami sanatoryjnymi). Uchwała ta po jej zatwierdzeniu przez Ministra Sprawiedliwości wejdzie w życie natychmiast i prawdopodobnie będzie przedłużana na lata następne.

*

Na posiedzeniu w dniu 15 czerwca br. omówiono przebieg walnych zebrań delegatów oraz wnioski tam zgłoszone. Obecnych było ok. 500 delegatów, z tego głos zabierało 140 (15,5%). We wszystkich zgromadzeniach wzięli udział przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości, Naczelnej Rady Adwokackiej, stronnictw politycznych. Wśród zaproszonych gości znajdowali się przedstawiciele miejscowych sądów, prokuratur, okręgowych komisji arbitrażowych i zakładów pracy mających umowy o współpracy z poszczególnymi radami adwokackimi.

Ton poszczególnych wystąpień oraz cała dyskusja była nacechowana troską o dobro adwokatury i kraju, nawiązywała do problematyki prawnej i do udziału adwokatury w życiu i działaniu społeczeństwa. Wyprecyzowano wnioski i dezyderaty uchwalone przez poszczególne zgromadzenia i skierowano je do uwzględnienia w pracach poszczególnych komisji NRA (Komisji nowelizacyjnej, centralnemu zespołowi wizytatorów itp.). Część wniosków Prezydium zrealizuje we własnym zakresie przez opracowanie odpowiednich wystąpień do władz centralnych. Również część tych wniosków zostanie poddana dyskusji na Plenum NRA.

*

Na tymże posiedzeniu przyjęto sprawozdanie z krajowej narady przedstawicieli rad adwokackich w sprawie skarg, zażaleń i wniosków. Narada wypracowała jednolity tryb postępowania przy załatwianiu skarg, wniosków, anonimów, odwołań w trybie skarg i wniosków, kierowaniu do rzeczników dyscyplinarnych itp.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 19 lipca 1971 r.

(III KR 54/71)*

Sąd odwoławczy nie jest uprawniony do uwzględnienia wniosku rewizji o zasądzenie opłaty za obronę z urzędu wykonaną przed sądem I instancji.

Przeoczenie sądu I instancji, który

nie zasądził od oskarżonego przewidzianej w art. 550 § 1 k.p.k. opłaty na rzecz zespołu adwokackiego, może być naprawione przez wydanie stosownego postanowienia w trybie przewidzianym w art. 368 § 1 i 2 k.p.k.

* Przedruk z OSPiKA 1972, zesz. 5, poz. 85. Do orzeczenia tego Z. Czeszejko napisał głosę krytyczną, zamieszczoną tamże.

2.

WYROK Z DNIA 15 LUTEGO 1972 r.**(V KRN 618/71) ***

Nowo wprowadzona instytucja procesowa oskarżyciela posiłkowego, który działa obok prokuratora, zakłada udział dwóch oskarżycieli, co może dopomóc sądowi w wykryciu prawdy. Nie można więc uzasadniać odmowy dopuszczenia oskarżyciela posiłkowego

argumentem, że nie zachodzi potrzeba udziału dwóch oskarżycieli, gdyż stanowisko takie, bez podania konkretnych faktów, godzi w założenia leżące u podstawy powołania instytucji oskarżyciela posiłkowego.

* Przedruk tezy z OSNKW z 1972 r. nr 5, poz. 88.

ORZECZNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI
DYSCYPLINARNEJ**ORZECZENIE**
WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ

z dnia 12 lutego 1972 r.

(WKD 3/72)

W razie wydawania orzeczeń łącznych stosownemu łączeniu podlegają jedynie zasadnicze kary dyscyplinarne i dodatkowe kary pieniężne, natomiast nie podlegają łączeniu opłaty zryczałtowane, pobierane w trybie § 54 rozp. o post. dyscypl. przy każdym z połączonych orzeczeń.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna, po

orzekła:

zaskarżone orzeczenie utrzymać w mocy.

Z uzasadnienia

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna, wydając orzeczenie o karze łącznej w dwóch sprawach dyscyplinarnych adw. AB, zajęła stanowisko, że in-

rozpoznaniu w dniu 12.II.1972 r. odwołania obwinionego adw. AB od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej Izby Adwokackiej w X z dnia 11.XI.1971 r. KD 18/71, na podstawie § 43 pkt 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7)

stytucja kary łącznej nie dotyczy kosztów postępowania.

W złożonym od tego orzeczenia odwołaniu w części dotyczącej kosztów